

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKEER DAN KENNIS

Oom Wiggily en de Boodschappenkat

Oom Wiggily, de aardige oude heer konijn, was druk bezig in de tuin met het repareren van zijn luchtschip. Hij had er de laatste tijd veel mee rondgevlogen, zeilend tussen de wolken, in regenbuien en zelfs een keer over de eendenvijver, waarbij hij er zo mee in het water plonsde.

En door al die avonturen was een van de handvatten van de wasmand, die deel uitmaakte van het luchtschip, verbogen en verdraaid geraakt. Ook moesten een paar van de speelgoed circusballonnen opnieuw worden opgeblazen en zat er een gat in de Japanse paraplu die het bovenste deel van het luchtschip vormde, om de zon tegen te houden.

"Ja, ik moet mijn luchtschip opknappen," zei de heer konijn, terwijl hij werkte, fluitend en tegelijkertijd met zijn neusje knipperend, als een ster op een winterse nacht.

En dat is heel moeilijk om te doen – fluiten en tegelijkertijd met je neusje knippen. Als je me niet gelooft, probeer het dan zelf maar eens.

"Heb je nog meer bankkussens die ik voor mijn luchtschip kan gebruiken, Zuster Jane?" vroeg Oom Wiggily, die naar binnen ging, waar de muskusratten

huishoudster bezig was met het koken van wortels voor een citroentaart.

"Bankkussens?" riep Zuster Jane Fuzzy Wuzzy uit.

"Wat wil je in vredesnaam met nog meer bankkussens?"

"Om nog een zitplaats te maken in de wasmand van mijn luchtschip," antwoordde de heer konijn. "Kijk, ik heb er plek voor twee personen, en misschien zelfs nog drie van mijn dierenvriendjes, als we een beetje in elkaar kruipen, maar ik heb meer bankkussens nodig om een zachte landingsplaats voor mijn gasten te maken, voor het geval we vallen."

"Nou, ik denk dat we nog wel een paar kussens over hebben," zei de muskusratten dame. "Maar, alsjeblieft, raak ze niet kwijt."

Oom Wiggily beloofde dat hij dat niet zou doen en al snel had hij zijn luchtschip helemaal opgeknapt met twee lekker zachte zitplaatsen. Toen ging hij terug naar binnen om een knolkoekje te halen met kokosnoot op de onderkant, en hij vroeg heel beleefd aan Juffrouw Fuzzy Wuzzy:

"Wil je niet een ritje maken in mijn luchtschip, Zuster Jane?"

"O, mijn hemel, potverdorie en wat gebakken zeepbellen!" riep de muskusratten dame verbaasd uit.

"Nee, bedankt! Ik zou vreselijk bang zijn."

"Er is helemaal geen gevaar," zei Oom Wiggily, maar Zuster Jane wilde niet met hem meegaan in het luchtschip, en de heer konijn moest helemaal alleen gaan vliegen.

Hij steeg hoog de lucht in, keek neer op de boomtoppen en wenste dat er iemand bij hem was, want hij voelde zich eenzaam, Oom Wiggily. Maar Charlie en Arabella Kip, de kinderen van de kippendame, zaten op school, en Sammie en Susie Kleinstaart, de konijntjes, en Johnnie en Billie Bosstaart, de eekhoorntjes, ook. Eigenlijk zaten Bully en Bawly Zonderstaart, de kikkertjes, en alle dierenkinderen op school.

"Ik denk dat ik vandaag niemand kan vinden om mee te vliegen," zei Oom Wiggily treurig, nadat hij bij Grootvader Gans had aangeklopt en had ontdekt dat de oude heer gans op jacht was naar slakken. Dr. Buidelrat, bij wie de oude heer konijn ook langsging, was druk bezig met het verzorgen van de zieke dieren, dus Dr. Buidelrat kon natuurlijk niet mee.

Nou, Oom Wiggily werd steeds eenzamer en hij dacht eraan om terug naar huis te gaan, toen hij plotseling, op de grond onder hem, iemand hoorde zeggen:

"O, jee! Is het niet erg! O, wat een pech! En ze hebben deze dingen ook nog nodig voor het feest! O, verdriet! O, ongeluk! O, wee mij!"

"Mijn hemel, iemand moet heel veel problemen hebben, en dan nog wat," zei Oom Wiggily, een beetje verbaasd.

"Ik moet eens kijken wat er aan de hand is."

Hij liet zijn luchtschip langzaam naar de grond zakken en toen zag de heer konijn de boodschappentas bij een oude stronk staan, terwijl hij naar een kapotte mand keek die vol had gezeten met spullen uit de winkel.

Maar de spullen waren nu allemaal uitgestort.

"Ha! Wat is er aan de hand, Tom?" vroeg Oom Wiggily aan de boodschappenkat. Je ziet, de kat heette Tom en hij bezorgde boodschappen van de kruidenierswinkel. "O, ik heb zoveel problemen," zei Tom. "Toen ik net met de boodschappen onderweg was, brak het handvat van mijn mand, een van de zijkanten gleed eruit en de boodschappen vielen er allemaal uit."

"Dat is jammer," zei Oom Wiggily vriendelijk, terwijl hij zijn luchtschip helemaal naar de grond liet zakken.

"En het ergste is," vervolgde Tom, de boodschappenkat, "dat de mand zo kapot is dat ik hem niet meer kan gebruiken. Ik heb geen andere en mevrouw Wibbelwobbel, de eendendame, heeft deze spullen dringend nodig. Ze heeft ze nodig voor een feestje dat ze aan het geven is voor Lulu, Alice en Jimmie. O, is het niet vreselijk!"

"Ja, maar het had erger kunnen zijn," zei Oom Wiggily opgewekt. "Niets is zo erg of het kan nog erger."

"Ik zie niet hoe," sprak Tom, de boodschappenkat. "Ik kan deze spullen niet bezorgen en mevrouw Wibbelwobbel zal zo teleurgesteld zijn, en Lulu en Alice en Jimmie ook."

"O, het had makkelijk erger kunnen zijn," lachte Oom Wiggily, terwijl hij twee keer en nog een keer met zijn

neusje knipperde. "Ik had niet langs kunnen komen in mijn luchtschip om je te helpen. Maar hier ben ik en ik heb net een nieuwe zitplaats met kussens in de wasmand gezet, speciaal om iemand een ritje te geven. "Nu stap je maar bij me in en laad de boodschappen maar in. Laat de kapotte mand maar zitten. Ik breng je zo snel mogelijk naar het huis van mevrouw Wibbelwobbel en dan kun je de boodschappen bezorgen."

"O, wat bent u vriendelijk!" riep Tom uit. In een oogwenk had hij zijn boodschappen in Oom Wiggily's wasmand luchtschip gepakt. Toen namen hij en de oude heer konijn plaats, ging het luchtschip omhoog, ging de elektrische ventilator aan en al snel waren ze boven het huis van mevrouw Wibbelwobbel, de eendendame.

"Boodschappen!" riep Tom de kat, alsof hij bij de achterdeur stond en toen Oom Wiggily zijn luchtschip liet zakken, werden de spullen voor het feestje op de achterstoep gezet. En was de eendendame niet verrast om de boodschappen uit de winkel in een luchtschip te zien aankomen? Nou, ik denk het wel! Maar ze was ook erg blij!

Toen bedankte Tom, de boodschappenkat, Oom Wiggily nogmaals voor het helpen en de heer konijn bracht Tom terug naar de winkel, waar hij een nieuwe mand kreeg, en iedereen was gelukkig.